

Kovács János, joghallgató (ELTE) és végzett politikai szakértő (PTE)

Barkóczy Csaba, politológia, illetve gazdálkodás és menedzsment szakos hallgató (PTE)

A fájdalom az egész magyarságé

„Szavak... Milyen nehéz is szavakat találni azokra a bestiális tettekre, melyekkel ártatlan emberek ezreit küldték halálba. Kórkép ez: az elhatalmasodott düh, a féktelen gyűlölet embertelen arca. Hallgatva az elmondottakat Ady sorai juthattak eszünkbe, hogy „sohse volt még kisebb az ember”... S valóban: szinte lehetetlen megérteni, mily gyilkos ösztön, az emberi lélek mely sötét oldala képes elérni, hogy egyszerű emberek kivetkőzve magukból *kárhozzanak, vadakká törpüljenek*. Olyan idők ezek, amikor a szellem fénye pislákol, amikor elhagyatnak igazak és jók, amikor minden hit, remény szertefosz-

lik, s amikor az ember egy felfordult, bomlott világban a szerettei és önmaga pusztá fennmaradásáért küzd. Sokan feladják, sokakat elveszejtenek. Széttzilált, derékba tört emberi sorsok mindenütt. Csend és néma gyász, melyről évtizedekig nem lehet beszélni. Jelöletlen sírok, *dög-halmokba dült* emberek. Mindezekről a szörnyűségekről beszélni kell, mert az igazság, az emberség hangja nem maradhat néma, még az elnyomás évtizedeinek, és a jelenkor cinkos hallgatásának súlya alatt sem. *Historia est magistra vitae*. Mindannyiunknak ismerünk kell nemzetünk nagy tragédiáit, okulni

a múlt vétkeiből és hibáiból, s úgy élni, hogy méltóvá legyünk felmenőink, honfitársaink, testvéreink áldozatához. A nagy történelmi tragédiák, társadalmi kataklizmák képesek a leginkább rávilágítani, mily aprók vagyunk és esendőek, s hogy életünket mennyire átfogja, áthatja az a sorsközösség, melyet a szeretet, a szolidaritás és kegyelem láncai fűznek össze.”

Teleki Júlia fiataloknak tart előadást Dunaújvároson